Ч. 187. Неділя 5 вересня (23 серпня) 1909. Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Що чувати в справі урохумленя парляменту? — Справи соймові. — Події в Туреччині. — Іспанія а Мароко.

Як доносять з Відня, президент кабінету бар. Бінерт конферував вчера з міністрами Вайскірхнером і дром Штайнером в справі приготовленя терену для примирительних переговорів. Нині т. є. в суботу мають зібрати ся в Празі на нараду молодоческі посли соймові і будуть виступати за висланем на конференцию своїх представників. В молодеских кругах посольских суть того погляду, що на конференциях буде також розходити ся також о ухвалене закона, котрий змінив би склад ческого виділу краєвого, бо лиш в сім случаю можна би відповісти бажаню Німців, котрі хотять, щоби їм відступлено одно місце у виділі краєвім.

В цілій справі непорозуміня грає тепер важну ролю справа замкненя ческих шкіл в долішній Австриї. В сій справі явили ся вчогди мужі довіря віденьских Чехів, посли Шілінґер і Томашек у президента міністрів та предложили єму жалобу проти замкненя ческих шкіл у Долішній Австриї та проти обмеженя для Чехів права зборів в тім краю. Конференция трівала годину. Між тим заявили ческі делеґати, що міністерство просьвіти наслідком німецких демонстраций проти Чехів рішилось замкнути ческі школи. Вони домагались також, щоб власти не шиканували ческих родичів, котрі по замкненю ческих шкіл не можуть посилати своїх дітий до народної школи. Щодо рішеня про замкнене шкіл, то Чехи бажають собі, щоб їх жалоба проти того рішеня мала проволїкаючу силу. Вкінци ческі посли звернули увагу президента міністрів на велике політичне значінє питаня про ческі школи в долішній Австриї та заявили, що ся справа є справою всіх ческих партий. В інтересі політичної ситуациї лежить, аби правительство ту справу полагодило як найскорше.

Барон Бінерт не дав рішучої відповіди на ті домаганя, тільки заявив, що мусить перше порозуміти ся з краєвою радою шкільною та з міністерством просьвіти. Тільки щодо шиканованя ческих родичів за невиконуване загального шкільного обовязку він прирік дати своїм орґанам припоручене, щоб виждати дефінітивного полагодженя.

Після „Hlas-a Naroda“ має нині ческий міністер-земляк, др. Зачек приїхати до Праги, щоби взяти участь у спільних нарадах ческих послів. Др. Зачек зробить початок в переговорах в справі урухомленя ческого сойму і буде в часї свого побуту конферувати з впливовими ческими проводирями. — „Głos Nar.“ доносить знов, що для вдоволеня „славяньскій“ унії буде зроблена проба реконструкциї кабінету. Коли би проба не удала ся, парлямент буде розвязаний.

Як зачувати, має бути галицкий сойм скликаний з кінцем сего місяця на 6 недільну сесию. Коли би однак в жовтни була вже скликана рада державна, то сойм на короткий час був би перерваний а по відроченю нарад парляменту скликано би сойм знову так, що наради сегорічного сойму потягнули би ся разом що найменше 6 неділь. Реченець скликаня сойму буде сими днями означений в присутности п. Намістника Галичини у Відни.

З Черновець доносять: Постійна комісия для реформи виборчої збере ся на засїданє в понеділок дня 6 с. м. Комісиї тій буде предложений готовий вже проект реформи виборчої в справі виборів до буковиньского сойму.

Положене іспаньского войска в Марокку не змінило ся хоч не єсть оно може й так прикре, як его представляють лїсбоньскі часописи. Заносить ся одначе на се, що Іспанія хоче з честию уступити ся на мирній дорозі з цілої справи. Вправді урядово сему заперечують, але богато дає до думаня повна рада міністрів, що відбула ся 30. с. м., дальше лист провідника повстанців Каїда-ель Шальді до ґенерала Маріни з просьбою о роз'ем, позаяк похід сего ґенерала аж до француской границї в Марокку зробив на Кабілів враженє. Також важна обставина, що міністер заграничних

---

6)

Дух з Нінфи.

Істория з Кампанії — Вольдемара Урбана.

(Конець).

Случайно стало ся, що історня Пеппи з доктором Цаккаріні̂м дістала ся до ґазети, котру видають в Теричіні, найбільшій місцевости в Понтиньских баґнах. Щоби тій історії надати більшої сензациї, випечатано єї під заголовком „La risurrezione d'una morta“ — Воскресене померлої. Се число ґазети дістало ся у всї ті малі мори в баґнах як Корі, Норма, Зепце, Піперно і як там они ще називають ся. Всюди, а навіть і там, де звичайно ґазета не заходила, з тої простої причини, що люди не уміли читати, подавали єї собі люди з рук до рук а в тій вірі в то, що все то мусить бути правда, що надруковано в ґазеті, набрала та подія значіня чогось надприродного, якогось чуда. Ґазету уважали за якусь сьвятощ, ховали за сьвяті образи в хаті або таки оправляли в рамці і вішали на стїні, щоби єї всї кождої хвилї могли видїти і подивляти. Та й зовсім природно. Люди, що видумали собі духа з Нінфи, готові були вірити й в ґазету мов би в яке чудо.

Цаккаріні'го зразу злість брала, що люди такі дурні, і старав ся їх просьвітити, вияснити їм цілу подію та показати їм їх дурноту — але надармо. Люди знали, що знали і ще лиш більше цінили лікаря, чим більше він в своїй скромности відганяв ся від їх почести. Нїчо не помогло, він став чудотворцем. Слава его розійшла ся в цілій околици. Его помешканє було повне недужих і шукаючих помочи і де лиш показав ся, всюди віддавали єму як найбільшу честь, навіть цїлували на улици в руку як свого парроха. Він остаточно тому не противив ся і прийшов до переконаня, що люди там більше его слухали чим більше мав у них поважане.

Одного дня — то було одного горячого дня в осени — вернув був Цаккаріні з томлячої дороги в гори, де навідував ся до недужих. Аж втішив ся, що вже дома і зможе спочити. Але якраз, коли ішов через свій город, ішла мала Кармен напроти него. Она плакала і була дуже заклопотана.

— Кармен! — відозвав ся він живо. — Що такого стало ся? Чого ти плачеш?

— Я жду на вас вже дві години, пане доктор — зачала она говорити крізь сльози і вхопила его за руку, щоби з поклоном єї поцілувати. Він то змірковав, а що то було у винограднім затінку, який тягнув ся від дороги аж до его дому, обняв єї за шию і поцїлував в уста.

— Ви, Кармен? І пан доктор? — спитав він з тиха. — Длячого я у тебе не давний Ромуальдо, як бувало?

Она не противилась его пестощам, але все-таки споглядала трохи з сумнївом і з заклопотанем на него.

— Люди менї розповідали — говорив він живо з тиха дальше — що ти знайшла собі потїху в дон Беркардї з Норми і на мене забула. Чи то правда?

Она нараз спаленїла а очи їй засьвітили ся від зворушеня. — То безстидна брехня — відповіла она сердито — яку видумали злі люди. Я би собі почивала з таким простачиском, коли ти — — чей же не будеш гадати Ромуальде, що я' — —

— Ну, ну! — сказав він і погладив єї по личку.

— А хоч я собі раз зажартувала з Бернарда — то преці то ще не значить нічого. Жарт жартом. Ти знаєш, що я лиш тебе люблю, лиш тебе одного на цілім сьвіті, лиш —

— А твій тато?

Кармен лиш заломила руки і як би нараз щось собі пригадала, на що забула. — Madonna santissima! — відозвала ся она — ходи борзенько. Я вже жду тут від четвертої години. Ходи борзенько, Ромуальдо —

— Чи може твій тато нездужає?

— Ходи лиш, бо его задушить. Аптикар дає єму якогось ліку як вже раз давнійше. Але сим разом не помогло. Єму щораз гірше. Ходи борзенько — і она потягнула его за собою.

— Але чого бо твій тато все лиш аптикаря радить ся, замість порадити ся якогось

справ Алендесаляцар прибув 30. с. м. до Сан-Себастиян, де мав переговорювати зі специяльним посольством султана Мулея Гаміда. Здаєть ся однак, що не дійде до згоди, заким Іспанія не нанесе Кабілям кількох поражок та не пімстить ся за свої дотеперішні неудачі.

З Константинополя доносять: Султан відбув подорож до Бруссш на яхті „Ертоґрул". Він розпорядив, що кошти его подорожі мають бути покриті з его приватної каси. Дня 31 го серпня зложив султанови візиту єгипетский кедив.

В Солуни відбули ся сими днями кілька тайних засідань молодотурецкого центрального комітету. Припускають, що розходить ся по части о установлене проґрами маючого небавком скликати ся конґресу Молодотурків, по части же о вибори до поодиноких комісий та о наради над будучим становищем комітету супротив Болгарів і Альбанців. Небавком має ся в Ельбассан відбути конґрес Альбанців і загальна увага звернена на оба ті конґреси, бо они суть здаєсь проявом того сильного непорозуміня, яке тепер запанувало між Молодотурками а Альбанцями. Альбаньскі ватаги зачинають знов щораз сильнійше і частійше виступати і звертають ся головно против Болгар, котрим забирають їх вівці і кові. В самім однім селі Ґолешник забрали Альбанці 600 овець а в кількох сусїдних селах 2000 овець і 500 коний.

Новинки.

Львів, дня 4-го вересня 1909

— **Іменованя.** Є. В. Цісар іменував надзв. професора торговельного і векслевого права в львівскім университетї дра Алекс. Долиньского звичайним професором тогож права. — П. Мінїстер публичних робіт іменував старших інжинерів Вол. Пізля, Вол. Костєвича і Мих. Гавр. Неядомского радниками будівництва а інжинерів: Стан. Рішка, Меч. Рибчиньского, Стан. Сев. Шульца до Шульцер і Мар. Людв. Гоффа старшими інжинерами в державній службі в Галичинї.

— **Є. Е. п. Намістник** др. Михаіл Бобжиньский виїхав в четвер вечером в справах урядових до Відня. П. Намістника супровожає др. Ст. Скржиньский.

— **З Рави рускої.** Вписи до I кляси школи реальної в Раві рускій відбудуть ся в понеділок дня 6 с. м. від години 8—12 в полудне. Іспит письменний відбуде ся того самого дня по полудни а устний на другий день т. є. дня 7 вересня. Руский язик є обовязковий.

— **Прогулька до Стрия.** Вже можна дістати в „Сокільскім Базарі", в книгарнї Наук. тов. ім. Шевченка і в „Соколї" між год. 6 а 8 по пол. білети їзди прогульковим окремим поїздом зі Львова до Стрия і назад враз зі вступом на виставу і фестин по 3 К від особи. Поїзд виходить зі Львова дня 19 вересня точно о 5 годині рано а вертає о 12 в ночи до Львова. Треба спішитись з замовленями.

— **Огні.** В Жираві коло Ходорова згоріло 11 господарств. Огонь підложили діти, полишені без догляду. Шкода велика лише в части була обезпечена. — В Голдовичах, бобрецкого повіта згоріло 14 селяньских загород, що найлїпших господарів. В огни попекло ся 2 дїтий і згоріло богато дробу і безрог, кілька штук рогатої худоби та все звезене збіже і паша.

— **З Тов. „Основа"** студ. полїтехніки. Пригадуєть ся пп. абітурієнтам ґімназияльним, котрі вступають на полїтехніку, що курс вичеркної ґеометрії розпочинаємо днн 15 с. м. о годині 10 рано в льокали тов. ул. Льва Сапіги ч. 17 I пов. Оплата виносить 5 К (може бути знижена). Зголошуватись просимо під адресою Остап Левицкий, Львів, улиця Супіньского ч. 17. Академічний Дім.

— **Дрібні вісти.** При вчерашнім доповняючім виборі посла до Сойму з міста Стрия вибраний Є. Е. мінїстер для Галичини др. Дулемба 1058 голосами; руский кандидат Диба держав 133 голосів. — Щез без слїду 9 лїтний Божидар Воян приїхавши оногди зі своїм батьком до Львова. На другий день рано о 10 год. вийшов з готелю „Ванда" і більше не вернув. — Знесена перед 20 роками в австрийскій армії команда Praesentirt! має знов бути заведена і то ще сего року. Причиною сего взновленя є се, що на заграничних достойниках і монархах, приниманих в Астриї, робила зле вражінє компанія, віддаюча їм почесть порушенем голови. Треба додати, що Австро Угорщина одинока держава, де знесено презентоване оружя. Видко з того, що навичка до формалїстики сильнійша як здоровий розум. — Після звіту львівского товариства ратункового було у Львові 117 случаїв занедужаня на холерину, в котрих товариство давало поміч. Товариство подало в тім часі поміч в загалї 645 мужчинам, 201 жінкам і 213 дїтем нивше 14 лїт. — В Тернополи арештовано Файвля Тавбе, посесора з Васильковець коло Гусятина підозріного о фальшиву криду. Тавбе зголосив криду у висоті 200 тисячів корон. — Николай Кармазин згубив поляпес з квотою 80 К і книжочку галицкої каси ощадности на 400 К.— На ул. Трибунальскій знайдено контракт купна і продажі та аркуш посїлости ґрунтової Александра Леуса із Зарудок. — Іван Гавер з Камінки Струм. наїхав вчера в ул. Личаківскій на віз Ів. Бурого з Городиславич і поломив єму віз і порвав на кусні упряж. — Капраль поліцийний Бурбела придержав в Ринку нотованого злодія Меч. Новаковского, втїкаючого з кошем, в котрім було 10 К 40 с. а вкраденим Ганусї Биць, господини з Хоросна під Львовом. — Дня 31 серпня було в Петербурзї 33 занедужаня на холеру, померло 7, а остаєсь в лїченю 301.

† **Померли:** Вінкентий Костантин Юськевич, начальник головного уряду податкового в Тернополи, горожанин міста Тернополя, член всїх українських товариств в Тернополи, упокоїв ся скоропостижно дня 30 серпня 1909 в Тернополи в 55 р. житя. — Іван Бромильский, один з визначнїйших купців і горожанин міста Львова та властитель реальности помер вчера у Львові в 55 р. житя.

— **Самоубийства.** В Центральнім готели у Львові відобрав собі онсси житє вистрілом з револьвера Ян Владислав Базер, бувший властитель дібр, а в послїдних часах будівельний підприємець. Причиною самоубийства були фінансові клопоти. — В купелевім заведеню при ул. Шпитальній у Львові застрілив ся в самоубийчім намірі 28-лїтний студент технїки, Венямин Ш., з незвістної причини. Тяжко раненого відставлено до шпиталю. — Під колеса особового поїзду, що їхав з Тернополя в напрямі Копачинець, кинула ся в середу рано 19 лїтна Реґіна Чарневичівна, донька лїсничого, замешкалого в селї Петрикові. Дївчина попращала ся ві второк з родичами, заявляючи, що виїздить до Львова глядати собі посади і цїлу ніч провела в ждальни на стациї. Коли мав надійти поїзд, пішла на зелїзничий шлях, що веде над рікою Серетом коло Петрикова. Небавком надійшов поїзд і Чарневичівна кинула ся на шини перед самою льокомотивою.

порядного лікаря? — сказав він. — Преці твій тато повинен мати на стілько розуму, щоби то зрозуміти.

— Ах, мій Боже, та він то все розуміє. Ходи лиш борзенько, щоби его не задушило. Не може вже віддихати, а він так страшно боїть ся, щоби не вмер.

На щастє до дому сіндака не було далеко. За кілька мінут вже там були. Володар з Корі лежав в страху на постели і ледви дихав. На лици був червоний як индик а з его висаджених на верх очий пробивала ся обава смерти і безрадність.

— Пане доктор — вистогнав він на силу і просячи, коли доктор увійшов — пане доктор, я вже бояв ся, що ви не прийдете. Ви не знаєте, які пекольні муки я видержав через сї дві години. Поможіть менї, поможіть менї ради Пречистої Мадонни, котра над вами змилує ся. Не відказуйте на мене. Забудьте, що стало ся, чоловіколюбности ради. Поможіть, пане доктор, поможіть менї!

Цаккаріні побачив борзо, о що розходить ся. Той чоловічиско і так вже товстий і червистий, може попоїв за богато і тепер, може також і від незвичайної спеки дістав сильного напору крови до голови або так званих конґестий. Мала Кармен стояла перепуджена і дрожала та споглядала то на свого батька, то на Цаккаріні'го. Значінє лікаря в таких хвилях стає величезне а спокуса до надужитя сего значіня єсть близька. Але Цаккаріні опер ся їй. Може й зміркував, що єму того вже не потреба.

— Лиш відваги, пане сіндако — сказав він по розслідї — якось то зробимо.

— Та я знаю, що ви то можете, коли схочете, пане доктор — видушив Ґаспаре на силу із себе. — Не мстіть ся на менї. Не забувайте, що то розходить ся о людске житє Кармен — де єсть Кармен? Дай пану докторови свою руку. Забульмо про все. Я на все пристаю, лиш поможіть менї, пане доктор!

Мала Кармен правду казала. Товстий сіндако страшно бояв ся вмирати і скоро в нїм лиш трошки дух запирало, єму пригадували ся нараз всї его гріхи. Він на все годив ся. Був би таки зараз повінчав Кармен з доктором, як би того було потреба, лиш щоби бути певним, що Цаккаріні не відказує на него і дійстно єму поможе.

— — — — — — — — — — — — —

Може в два місяції опісля дістав я від Цаккаріні'го запрошене на его весїлє з малою Кармен. Я лежав в Римі недужий і не міг поїхати. Але відбуло ся і без мене.

Коли я в кілька лїт опісля побачив ся з лікарем перший раз знову, мала молода пара вже двоє дїтий.

— А що там дух з Нінфи? — спитав я, коли ми при склянцї вина сиділи разом в городі Цаккаріні'го? — Щож там порабляє дух з Нінфи?

— Дуже зле єму веде ся — відповів лікар, усьміхаючись. — Ще лиш дуже рідко про него чути. Набавив ся очевидно сухотів. Умирає. Маю надію, що ще дїжду ся его смерти.

— От видите? — сказав я — то маєте менї завдячити.

— Як то? — спитав він здивований.

— А так — говорив я дальше: Ви хотїли осла учити читати, а як би я вам не сказав був, що осла можна лиш научити тягнути, то ви зі всею своєю наукою, зі всіма своїми розпорядками і радами, зі своїми зарядженями против пропасницї були би для своїх земляків ще й нинї книгою з семи печатями. Ніхто би вас не поняв і не зрозумів, і пес би за вами не загавкав а дух ще й нинї в цїлій своїй несамовитій і страшній погани сидів би в багнї в Нінфі. Ви би не мали ніякої практики, Кармен була би нинї жінкою дон Бернарда в Норбі а ви самі стались би були чоловіком огірченим і розлюченим на всїх і вся за те, що мимо вашої науки і чесноти ніхто вас і знати не хоче. А то все длятого, що ви в своїй учености завзяли ся і хотїли конче осла учити читати.

Він засьміяв ся а попивши добре вина, сказав поволи: Ну, таки зовсім так, як ви кажете, не єсть. Дух в Нінфи, то було одно із тих єств, котрі лиш доти суть, доки в них вірить ся. Ту віру в духи і страхи я знищив, хоч що правда, не научив, як ви кажете, осла читати. Але як би я був ділав після вашої ради, то й я був би став таким єством, котре лиш доти єсть, доки люди в него вірять. Але так не єсть, мій любий. Слава лікаря і довірє, яке люди до него мають, опирає ся на кріпших основах. Найвідповіднійше поступоване лежить, бачите й тут, як і у всїх справах на сьвітї по золотій серединї.

— Отже добре, — сказав я з усьміхом і взяв склянку з вином до рук — нехай же жиє дух з Нінфи.

Колеса роздерли єї на кусники, відтинаючи руки і розриваючи груди на кусники. Причиною самоубийства була мабуть нещаслива любов. — На рампі зелїзничій на Жовківскій улици поклав ся оногди на шинах в самоубийчім намірі Іван Бонъцьо, бувший міский стражник, напившись перед тим квасу карболевого. Однак же в пору спостережено его самоубийчі наміри і завізвано поготівлю ратункову, котра відставила его до шпиталю. Причиною наміреного самоубийства був брак средств до житя. — При ул. Курковій ч. 18 хотів відобрати собі житє бувший учитель в заведеню глухонїмих Йосиф Л., випивши значну скількість квасу сїльного. Завізвана поготівля ратункова уділила ему першої помочи і відставила до шпиталю. Причина наміреного самоубийства незвістна.

— **Убийство в Самборі.** В четвер о 4 год. по полудни допустив ся в Самборі складач друкарский Феликс Махальский, літ 27, в злости страшного убийства. Махальский, син шевця, був вже від довшого часу винен кравцям, братям Фіхтельберґам, 14 корон. Того дня переходив Махальский попри склеп згаданих кравцїв, що вже від довшого часу ходила по місті чутка, що Махальский вибирає ся до Монте Карльо, отже й має значнїйшу готівку, то оба Фіхтельберґи, стоячи в дверех свого склепу, зачепили переходячого і зачали его намовляти, щоби дав собі зробити новий ґарнітур. Махальский відповів, що не лиш не дасть у них зробити одіня, але й пустить їх в ґазети за то, що задержали ему верхник, який він дав до відпрасованя. На то відповів старший Фіхтельберґ з кпинами, що задержав верхник, бо гадав, що Махальский посилає его на застав за 14 корон.

В тій хвили Махальский вдарив старшого Фіхтельберґа в лице а тоді молодший брат вдарив Махальского в лице. Махальский кинув ся на молодшого Фіхтельберґа і вдарив его парасолею по голові. Все то діяло ся перед склепом на улици. Фіхтельберґи втекли до склепу а старший з них придержував склянні двері із середини.

Махальский стоячи на тротоарі добув тоді з кишені бравнінґ і стрілив крізь двері до Фіхтельберґа. Куля однак лиш продіравила крису від капелюха на голові. Тоді Лев Фіхтельберґ пустив двері і скочив за ляду, а другий, молодший брат стояв в глубині склепу. Махальский стрілив і до молодшого а той присїв в тій хвили і так уйшов кулї. Махальский стрілив ще раз до Льва Фіхтельберґа і сим разом поцїлив его в лївий бік а Фіхтельберґ повалив ся на землю.

Все то стало ся до кількох хвиль і в очах многих людий на улици, з котрих однак нїхто не важив ся приступити до стріляючого. Махальский нїким не здержуваний пішов тодї на інспекцию поліциї і там віддав ся в руки справедливости. При Махальскім знайдено 1400 корон, котрі зложено в суді. Фіхтельберґ, котрого несли до шпиталю, помер в дорозї. Він мав літ 34 і полишив спаралїжованого батька та троє малих дїтий.

— **Вписи до ц.к. торговельної Академії** у Львові вже розпочали ся. Наука тревае 4 роки. На перший рік приймае ся учеников з укінченою IV кл. ґімн. або реальною а також учеников з III клясою школи видїлової, коли здадуть вступний іспит в викладової польскої мови і рахунків. Чесне виносить 40 К. — Вечірні курси три рази на тиждень по дві години розпічнуть ся в місяци жовтни. Вписи будуть визначені на конець вересня аб початок жовтня. На першім курсї можна учитись поодинокої і подвійної бухгальтерії купецкої, на другім курсї подвійної бухгальтерії банкової. Учасники так першого як і другого курсу можуть крім бухгальтерії учити ся купецкої рахунковости, кореспонденциї, векслевого права. За кождий предмет оплата виносить по 20 К. Специяльних условин принятя на сї курси нема. Учать ся тут люди ріжних званї, старі і молоді. Курс кінчить ся в марті. Сьвідоцтва з курсу не дістае нїхто. Іспитови з кождого поодинокого предмету (в марті) може піддати ся кождий (і той хто не ходив на курси) і з сего іспиту одержує сьвідоцтво. Оплата при іспиті за кождий предмет по 16 К. — Звертаєть ся увагу, що іспит з рахунковости в Намісництві обіймає головно рахунковість в державних урядах (прим. в податкових урядах) і може придати ся лиш тим, що мають намір вступити до державної служби. Хто шукає місця в банках, стоваришенях, касах ощадности, в фірмах торговельних або промислових, сей мусить виказати ся іспитом в ц. к. Академії торговельній з подвійної бухгальтерії товарової, зглядно банкової.

Телеґрами.

Гаґа 4 вересня. Після донесеня ґубернатора Індиї місто Leomodjang на Яві навістила повінь. Число погибших подають на 500. Богато домів есть знищених. Серед жителїв настав переполох. Правительство поробило відповідні зарядженя.

Мехіко 4 вересня. В Туля повинь знов забрала 200 домів. Згинуло богато людий.

Загреб 4 вересня. В процесї о зраду держави буде поступоване доказове нинї замкнене.

Париж 4 вересня. Бальон „Republique" злетів вчера о 7 год. рано, полетів понад Фонтенеблъо і спустив ся на землю в департаменті Льоар з причини, що кабель легко зіпсув ся. Відтак підняв ся знову і спустив ся в департаменті Шер з причини, що мотор зіпсував ся. О год. 3 прибув до Невр, звідки нинї полетить до ля Паліс.

Скаґен 4 вересня. Підбігуновий подорожник др. Кук заявив кореспондентови бюра Ріцав, приїхавши на пароходї „Nans Egede", що дня 21 сїчня о 7 год. рано в товаристві лиш двох Ескімосів дійшов до північного бігуна, що ствердив о 12 год. в полудне за помочию помірів. На бігунї не знайшов він суші. Найнизша температура підчас цїлої подорожи виносила 83° Фаренгайта. На бігунї застромив він (очевидно в леді) американьску хоругов. Члени виправи перебули великі муки. Подорож до бігуна тревала 3 місяцї а поворот 9 місяців.

Катанія 4 вересня. В Скордія (на Сицилиї) лютив ся незвичайно сильний цикльон сполучений зі зливою. Люди з переполохом крили ся до домів. Передмістє Ста Марія вихор знищив. Буря зірвала дахи майже зі всіх домів. Около 100 домів, в котрих мешкали убогі родини, буря знищила. Доси видобуто з під розвалин 4 трупи і около 50 ранених.

Ротердам 4 вересня. Від часу послїдного донесеня привезено одного недужого до бараків і стверджено один случай смерти на холеру. Від 28 серпня померло загалом на холеру 12 осіб, 4 покинули бараки яко здорові а 10 позістають ще в лїченю.

Цїна збіжа у Львові

дня 3 вересня:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові			
Пшениця	12·50	до	12 70
Жито	9·10	до	9 30
Овес	7·—	до	7 50
Ячмінь пашний	7·—	до	7.50
Ячмінь броварний	7·—	до	8·50
Ріпак	—·—	до	—·—
Льнянка	—·—	до	—·—
Горох до вареня	—·—	до	—·—
Вика	—·—	до	—·—
Бобик	—·—	до	—·—
Гречка	—·—	до	—·—
Кукурудза нова	—·—	до	—·—
Хміль за 56 кільо	—·—	до	—·—
Конюшина червона	—·—	до	—·—
Конюшина біла	—·—	до	—·—
Конюшина шведска	—·—	до	—·—
Тимотка	—·—	до	—·—

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: 2$\underline{30}$, 5$\underline{50}$, 7·25, **8$\underline{55}$**, 9·50, 1·10*), **1·30**, 5·45, **8$\underline{40}$**, 9$\underline{50}$.

*) З Тарнова.

З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2$\underline{15}$**, 5·40, 10$\underline{30}$.

З Черновець: **12$\underline{20}$**, 5$\underline{45}$*), 8·05, 10·20*, **2$\underline{05}$**, 5·58, **6$\underline{40}$**, 9$\underline{30}$.

*) Із Станиславова. *) З Коломиї.

Зі Стрия: 7·29, 11·45, 4·25, 11$\underline{00}$.

З Самбора: 8, 9·57, 2, 9$\underline{00}$.

З Сокаля: 7·10, 12·40, 4·50.

З Яворова: 8·05, 5.

З Вовкова: 1·35, 9·55.

На „Підзамче":

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2**, 5·15, 10$\underline{13}$.

З Вовкова: 8·07 *), 1·19, 3·26 *), 9$\underline{39}$.

*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків":

З Вовкова: 7·27 *), 1·01, 3·07 *), 8$\underline{21}$.

*) З Винник.

Поїзди льокальні.

З Брюховичъ:

що дня: від $^1/_5$ до $^{30}/_9$ 8·15, 8$\underline{20}$.

„ $^1/_6$ до $^{30}/_9$ 3·27, 9$\underline{35}$.

„ $^1/_7$ до $^{30}/_9$ 5·30.

в неділї і р. к. сьвята: від $^1/_5$ до $^{31}/_5$ 3·27, 9$\underline{35}$.

З Янова:

що дня: від $^1/_5$ до $^{30}/_9$ 1·15, 9$\underline{25}$,

в неділї і р. к. сьвята: від $^2/_5$ до $^{12}/_9$ 10·$\underline{10}$.

Зі Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 10$\underline{15}$.

З Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 до 12/9 11$\underline{45}$.

З Винник що дня 3·44.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).